3) Artykuł 38 ust. 1 dyrektywy 2014/23, zmienionej rozporządzeniem delegowanym 2019/1827, w związku z pkt 7 lit. b) załącznika V do tej dyrektywy i jej motywem 4 oraz art. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1986 z dnia 11 listopada 2015 r. ustanawiającego standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 842/2011 i pkt III.1.1 załącznika XXI do tego rozporządzenia

należy interpretować w ten sposób, że:

instytucja zamawiająca może wymagać, w ramach kryteriów kwalifikacji i oceny podmiotowej kandydatów, aby wykonawcy byli wpisani do rejestru handlowego lub rejestru zawodowego, pod warunkiem że wykonawca może powołać się na wpis, jaki uzyskał w podobnym rejestrze w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę.

4) Artykuł 38 ust. 1 dyrektywy 2014/23, zmienionej rozporządzeniem delegowanym 2019/1827, w związku z art. 27 tej dyrektywy i art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2195/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie Wspólnego słownika zamówień (CPV)

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie temu, aby instytucja zamawiająca, która nakłada na wykonawców wymóg bycia wpisanym do rejestru handlowego lub rejestru zawodowego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, odnosiła się nie do Wspólnego słownika zamówień, złożonego z kodów CPV, lecz do kwalifikacji NACE Rev 2., ustanowionej w rozporządzeniu (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych.

5) Artykuł 38 ust. 1 i 2 dyrektywy 2014/23, zmienionej rozporządzeniem delegowanym 2019/1827, w związku z art. 26 ust. 2 tej dyrektywy

należy interpretować w ten sposób, że:

instytucja zamawiająca nie może bez naruszania zasady proporcjonalności zagwarantowanej w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy tej dyrektywy wymagać, aby każdy członek tymczasowego stowarzyszenia przedsiębiorstw był wpisany w państwie członkowskim do rejestru handlowego lub rejestru zawodowego w celu wykonywania działalności obejmującej wynajem i dzierżawę samochodów osobowych i furgonetek.

(1) Dz.U. C 471 z 22.11.2021.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 10 listopada 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court – Irlandia) – Eircom Limited/Commission for Communications Regulation

(Sprawa C-494/21) (1)

[Odesłanie prejudycjalne – Sieci i usługi łączności elektronicznej – Usługa powszechna i prawa użytkowników – Dyrektywa 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej) – Artykuł 12 – Obliczanie kosztu i finansowanie obowiązku świadczenia usługi powszechnej – Jedyny dostawca usługi powszechnej i kilku dostawców usług telekomunikacyjnych działających na rynku – Określenie niesprawiedliwego obciążenia]

(2023/C 7/13)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eircom Limited

Strona pozwana: Commission for Communications Regulation

Przy udziale: Vodafone Ireland Limited, Three Ireland (Hutchison) Limited, Three Ireland Services (Hutchison) Limited

Sentencja

Artykuły 12 i 13 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej)

należy interpretować w ten sposób, że:

dla dokonania oceny, czy koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej stanowi niesprawiedliwe obciążenie dla operatora, któremu powierzono taki obowiązek, wymagają one od właściwego krajowego organu regulacyjnego zbadania cech właściwych temu operatorowi, z uwzględnieniem jego sytuacji w porównaniu z sytuacją jego konkurentów na rynku właściwym.

(1) Dz.U. C 431 z 25.10.2021.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 10 listopada 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof 's-Hertogenbosch – Niderlandy) – Taxi Horn Tours BV/gemeente Weert, gemeente Nederweert, Touringcars VOF

(Sprawa C-631/21) (1)

[Odesłanie prejudycjalne – Procedury udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi – Dyrektywa 2014/24/UE – Udzielanie zamówień – Artykuł 2 ust. 1 pkt 10 – Pojęcie „wykonawcy" – Włączenie spółki jawnej pozbawionej osobowości prawnej – Artykuł 19 ust. 2 i art. 63 – Wspólne przedsiębiorstwo lub poleganie na zdolności innych powiązanych podmiotów – Artykuł 59 ust. 1 – Obowiązek przedłożenia jednego lub kilku jednolitych europejskich dokumentów zamówienia (JEDZ) – Cele JEDZ]

(2023/C 7/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Taxi Horn Tours BV

Druga strona postępowania: gemeente Weert, gemeente Nederweert, Touringcars VOF

Sentencja

Artykuł 59 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE w związku z art. 2 ust. 1 pkt 10 i art. 63 tej dyrektywy, jak również w związku z załącznikiem 1 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/7 z dnia 5 stycznia 2016 r. ustanawiającego standardowy formularz jednolitego europejskiego dokumentu zamówienia,